

РЕШЕНИЕ

№ 901

гр. Бургас, 01.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, IV ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на седемнадесети юли през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Недялка П. Пенева

Членове: Нася Ив. Япаджиева
 Кристиян Ант. Попов

при участието на секретаря Ваня Ст. Димитрова
като разгледа докладваното от Нася Ив. Япаджиева Въззивно гражданско
дело № 20232100501200 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 258 и сл. ГПК и е образувано по въззивните жалби на Общинско предприятие „Социално обслужване“ - гр. Поморие, Булстат: 0000571790202, със седалище и адрес на управление: гр. Поморие, ул. Солна, 15, представлявано от директора Илко Тодоров Илчев, чрез пълномощника адв. Петя Владикова – БАК против Решение № 181 от 15.11.2022 г., постановено по гр. дело № 306/ 2022г. по описа на Районен съд -гр. Поморие **в частта му**, в която е признато за незаконно и отменено уволнението на ищцата Р. К. П., извършено със Заповед № 10/31.03.2022 г. на директора на ОП „СО” - гр. Поморие, постановено е възстановяването ѝ на предишната длъжност „социален работник” в Център за настаняване от семеен тип на деца без увреждания - с. Бата, и ответното предприятие е осъдено да ѝ заплати сумата от 4 500 лв., представляващи обезщетение за шест месеца, през които ищцата е останала без работа поради уволнението, ведно със законната лихва върху тази сума от 01.06.2022г. до окончателното изплащане, както и сумата от 765 лв. - разноски по делото и против Решение № 88 от 13.04.2023г. , постановено по гр. дело № 306/ 2022г. с което е оставена без уважение молбата на Общинско предприятие „Социално обслужване“ - гр. Поморие за допълване на постановеното решение с произнасяне относно направеното възражение за прихващане на изплатените на ищцата от ответника обезщетения по чл. 222, ал.1 от КТ и чл.220, ал.1 от КТ в общ размер на 2157.80лв. от присъдената на ищцата сума представляваща обезщетение по чл. 225, ал.1 от КТ.

Обжалвано от ищцата Р. К. П. чрез адв. С.Лазов е и Определение №215 от 13.04.2023г. по гр. дело 306/2022г. по описа на ПРС с което е оставена без уважение молбата на ищцата за изменение на постановеното Решение № 181 от 15.11.2022 г. в частта за разноските с искане на ищеца да се присъдят пълният размер от 900лв. направени разноски, а на ответното предприятие да не се присъждат разноски в размер на 1050лв.

Въззивникът изразява недоволство от постановеното Решение № 181 от 15.11.2022 г и претендира отмяната му, като счита решението за неправилно - постановено в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила, а така също и необосновано, като на първо място сочи, че съдът в противоречие със събраните доказателства е приел, че не е налице извършено реално съкращаване на щата със закриване на трудовата функция, сочи че е извършен подбор и че на ищцата е връчено предизвестие за прекратяването на трудовото правоотношение на основание чл. 328, ал.1, т.2 от КТ, като за неспазения срок от 19 календарни дни ѝ е начислено и изплатено обезщетение по чл. 220, ал.1 от КТ в размер на 879, 80 лв. и обезщетение по чл. 222, ал.1 от КТ - за оставането ѝ без работа през едномесечния срок след датата на уволнението в размер на 1 278 лв. Счита, че обстоятелството че извършената от кмета на Общината промяна в длъжностното разписание не е била отразена и в Приложение № 1 към Правилника на предприятието към момента на уволнението, не променя факта че е налице съкращение на щата и този факт и не е част от фактическия състав за настъпване на извършената промяна в щата, тъй като съгласно чл.13 от Правилника, кмета на общината е този който има право да утвърждава щатните разписания на предприятието „в рамките на утвърдения числен състав на предприятието и при съобразяване с гласувания за дейността му бюджет. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени като неправилно и незаконосъобразно Решение № 181/15.11.2022 г., постановено по гр. д. № 306/ 2022 г. на Районен съд - Поморие, **в обжалваната му част**, и вместо него да **отхвърлите** исквете на Р. П. против Общинско предприятие „Социално обслужване”- гр. Поморие, като неоснователни и недоказани. Моли за присъждане на направените **разноски** по водене на делото пред двете съдебни инстанции. Въззивникът изразява недоволство и от постановеното Решение № 88 от 13.04..2023 г., като сочи че още с отговора на исквата молба ответникът е заявил възражение за прихващане, като в случай, че съдът намери за основателен искът на ищцата по чл.225, ал.1 от КТ за присъждане на обезщетение за оставането и без работа поради уволнението да се извърши прихващане между сумата на обезщетението по чл. 225, ал.1 от КТ и сумата на заплатените от ищцата обезщетения по чл. 220, ал.1 от КТ за неспазен срок на предизвестие /19к.дни/ в размер на 879.80лв. и по чл. 222, ал.1 от КТ за оставане без работа за един месец след уволнението в размер на 1278лв. или общо сумата от 2157.80лв. Моли съдът да отмени решението, като при условията на евентуалност при уважаване на иска на ищцата по чл. 225, ал.1 от КТ да уважи възражението за прихващане.

Въззивните жалби са допустими, подадени в законовия срок и отговарящи на изискванията на чл.260-261 от ГПК .

Препис от въззивните жалби са връчени на ищцата чрез процесуалния и представител адв.С.Лазов.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК е постъпил писмен отговор.

Въззиваемата чрез адв. Лазов счита, въззивната жалба за неоснователна, а решение № 181 от 15.11.2022 г. в обжалваната частта, за законосъобразно и обосновано. Соци, че Районен съд-Поморие е разгледал и обсъдил всички факти и обстоятелства, свързани със съкращаването на щата на ищеца Р. К. П. като се е обосновал ясно и точно и правилно е приел, че липсата на представено поименно длъжностно разписание е пречка да се приеме, че се касае за действително извършено съкращаване на щата, при което е закрита длъжността, заемана именно от ищцата, при положение, че не е намален числения състав на предприятието според приложение № 1. Посочено е също, че от представеното по делото приложение № 1 към ПОДОПСО е видно, че в структурата и числения състав на процесното ОП са предвидени две щатни бройки за длъжността „социален работник в социална услуга“, заемана от ищцата при общ числен състав от девет души. Твърди, че направеният подбор не е обективен и е извършен формално и на 30.03.2022 г., кметът на Община Поморие е утвърдил длъжностно разписание, в което е определил кой от служителите да бъде уволнен. Подборът, проведен на 31.03.2022 г. е извършен формално и само е придал законова форма на вече взетото с утвърденото длъжностно разписание решение. Моли съдът да постанови решение, с което да отхвърлите въззивна жалба на Общинско предприятие „Социално

обслужване“ гр. Поморие, със седалище и адрес на управление: гр.Поморие, ул. „Солна“ № 15, с БИК № 0000571790202 против решение № 181 от 15.11.2022 г. по гражданско дело № 20222160100306/2022 г. по описа на Районен съд-Поморие като неоснователна.

Счита за неоснователна и въззивната жалба против Решение № 88 от 13.04.2023 г. и че решението не следва да се допълва, тъй като явно съдът е счел за неоснователно възражението за прихващане. Претендира и направени по делото съдебно-деловодни разноси.

С оглед твърденията на страните и ангажираните по делото доказателства, съдът приема от фактическа и правна страна, следното:

Производството пред първоинстанционния Районен съд – гр. Поморие е образувано по искова молба на Р. К. П. , чрез пълномощника адв.Стефан Лазов против ответника Общинско предприятие „Социално обслужване“ за отмяна на заповед №10/31.03.2022 г. с която ответникът, на основание чл.328, ал.1,т.2, предл.2 от КТ уволнил ищцата от заеманата от нея длъжност „социален работник в социална услуга” в предприятието на ответника ЦНСТДБУ- с.Бата и възстановяване на заеманата длъжност; за осъждане на ответникът да заплати обезщетение по чл. 225, ал.1 от КТ за времето през което ищцата е останала без работа и за осъждане на ответника да заплати на ищцата обезщетение на основание чл. 222, ал.1 от КТ.

Ищецът твърди, в исковата молба, че на 01.02.2019г. е започнала работа в ОП „Социално обслужване“ Поморие на длъжност социален работник и на 31.03.2022г. и е връчена Заповед №10/31.03.2022г. на директора на ОП „СО“ гр. Поморие с която на основание чл. 328, ал.1 т.2 от КТ поради съкращаване на щата е прекратен трудовия й договор. Сочи се че заповедта е издадена без да са налице посочените основания за уволнение и не е спазена процедурата за подбор предвидена при уволнение на това основание, а също се твърди, че е налице нарушение на чл.333, ал.4 от КТ, тъй като ищцата е член на синдикална организация.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответника с който се оспорва основателността на предявените искове. В отговора се изразява становище, че уволнението е извършено при спазване на законовите изисквания, включително относно извършения подбор и са начислени дължимите обезщетения по чл.220, ал.1 от КТ и чл.222, ал.1 от КТ. Иска се отхвърляне на предявените искове, а при условията на евентуалност в случай на уважаване на иска се прави възражение за прихващане между начислените на ищцата обезщетения в размер на 2157,80 лв. с претендираните от нея суми.

Предявени са искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1, 2 и 3 от КТ и по чл.222, ал.1 от КТ.

С обжалваното решение № 181 от 15.11.2022 г. първоинстанционният съд е отменил като незаконно уволнението на ищцата Р. К. П., ЕГН***** от заеманата от нея длъжност „социален работник в социална услуга” в Център за настаняване от семеен тип на деца без увреждания- с.Бата, възстановил е ищцата на заеманата от нея длъжност „социален работник в социална услуга” в Център за настаняване от семеен тип на деца без увреждания- с.Бата, осъдил е ответника да заплати на Р. К. П. сумата 4500 лв./ четири

хиляди и петстотин лева/ представляващи обезщетение за шест месеца, през които ищцата е останала без работа поради уволнението, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху тази сума от 01.06.2022 г. – датата на предявяване на иска до окончателното изплащане. С това решение съдът е осъдил Общинско предприятие „Социално обслужване“ гр.Поморие да заплати на Р. К. П. сумата 765 лв., представляващи разноски по делото и е осъдил Р. К. П. да заплати на Общинско предприятие „Социално обслужване“ гр.Поморие сумата 1050 лв., представляващи разноски по делото. Видно от изложените мотиви съдът е приел, че към момента на уволнението на ищцата, не е било налице извършено реално съкращаване на щата със закриване на трудовата функция изпълнявана посредством длъжността заемана от ищцата, поради което не е било налице основанието за уволнение по чл.328, ал.1, т.2 от КТ, посочено в процесната заповед и уволнението е отменено като незаконно, а ищцата възстановена на длъжността „социален работник“ в ответното ОП“СО“ гр.Поморие.

С обжалваното Решение № 88 от 13.04.2023г. съдът е оставил без уважение молбата на ответника ОП „Социално обслужване“ Поморие за допълване на решението с произнасяне относно направеното възражения за прихващане на изплатените от ответника обезщетения по чл. 22, ал.1 от КТ и по чл.220, ал.1 от КТ в общ размер на 2157.80лв. от присъдените на ищцата суми представляващи обезщетение по чл. 225, ал.1 от КТ. Съдът е приел, че обезщетението по чл. 225, ал.1 от КТ е вместо трудово възнаграждение и исканото прихващане би имало характер на удържки от трудово възнаграждение за които е необходимо съгласието на работника.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, по допустимостта му – в обжалваната част, а по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Бургаският окръжен съд, при служебна проверка на първоинстанционните Решение № 181 от 15.11.2022 г. и Решение № 88 от 13.04..2023г. , извършена на основание чл.269 от ГПК не установи съществуването на основания за нищожност или недопустимост на решенията, поради което намира, че те са валидни и допустими.

След преценка на събраните по делото доказателства, БОС намира, че районият съд е изяснил делото от фактическа страна, като страните не са спорили, че ищцата е била в трудово правоотношение с ответното общинско предприятие(ОП) , и е изпълнявала длъжността „социален работник в социална услуга ” в „Център за настаняване от семеен тип за деца без увреждания“/ЦНСТДБУ/ в с.Бата, общ.Поморие , с основно месечно възнаграждение от 750 лв. , което считано от 01.04.2022 г. е увеличено на 1278 лв. с представената заповед №45/04.05.2022 г. Безспорно е и че трудовото правоотношение на ищцата с ответното предприятие е било прекратено с представената по делото в препис заповед №10/31.03.2022 г. издадена от директора на ОП“СО“ гр.Поморие, считано от 12.04.2022 г. , която заповед е връчена срещу подпис на ищцата на 31.03.2022 г. Основанието за уволнението посочено в заповедта е по чл.328, ал.1, т.2 от КТ , като причините за прекратяване на трудовото правоотношение посочени в заповедта са – съкращаване на щата. Представени са доказателства за извършен подбор. Установено е по делото, че на ищцата е заплатено обезщетение по чл.220 от КТ за неспазено предизвестие в

размер на 879.80лв. и обезщетение по чл. 222, ал.1 от КТ за оставане без работа през едномесечния срок след датата на уволнението в размер на 1278лв. Обезщетението по чл.220 от КТ е изплатено с трудовото възнаграждение за м. април 2022г. За полагащото се обезщетението по чл. 222, ал.1 от КТ ищцата е подала декларация на 13.05.2022г. след което е последвала Заповед № 108/13.05.2022г. на директора на ОП „СО“ гр.Поморие за изплащане на brutната сума по трудовото възнаграждение за период от 12.04.2022г. до 11.05.2022г. Така дължимото обезщетение е посочено в представения по делото фиш в размер на 1278лв. и сумата след приспадане на дължимия данък е преведена по сметката на ищцата.

Районният съд е съобразил всички относими и допустими доказателства, ангажирани от страните, въз основа на които е достигнал до правилния извод, за незаконосъобразността на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение. Настоящата инстанция напълно споделя мотивите на ПРС за основателност на предявените искове по чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 КТ, поради незаконосъобразност на заповед №10/31.03.2022 г. издадена от директора на ОП“СО“ гр.Поморие, намира ги за правилни съобразени изцяло с установената фактическа обстановка, поради което препраща към мотивите на обжалваното решение на основание чл. 272 ГПК, като по този начин те стават част от правните съображения и на настоящия съдебен акт.

По изложените във въззивната жалба оплаквания, следва да се отбележи следното:

Настоящата инстанция не споделя възражението изложено в жалбата, че с утвърждаването на новото длъжностно щатно разписание на кмета на Община Поморие е настъпило съкращаването на щата. Настоящата инстанция напълно споделя и решаващите мотиви изложени от РС Поморие. Правилника за организацията и дейността на общински предприятие „Социално обслужване“ – Поморие е приет от ОС Поморие. Разпоредбата на чл.14, ал.3 от ПОДОПСО предвижда, че при наличието на обстоятелства, изискващи корекции в структурата и числеността на персонала, директорът на предприятието представя мотивирано предложение за промени до Кмета на общината, който внася в общинския съвет предложение за промяна по Приложение №1 от правилника, като съгласно ал.4 от същата разпоредба, промените се утвърждават от кмета на общината. Едва след като ОС приеме предложените промени в структурата и числеността на персонала, кмета следва да утвърди промените.

За да се съкрати щатна бройка в ОП „СО“ е необходимо директора да отправи мотивирано предложение до кмета на общината за съкращаване на щата, което следва да е внесено и одобрено от общинския съвет и отразено в приложение №1, като съобразно с правомощията си по чл.13 от ПОДОПСО, кметът следва да утвърди длъжностно и поименно разписание на предприятието в рамките на утвърдения числен състав и при съобразяване с гласувания за дейността му бюджет. Така предвидения ред не е бил спазен към момента на издаване на заповедта, поради което извода, че към момента на издаване на заповедта не е бил съкратен щата е правилен.

Видно е от представените пред настоящата инстанция Решение № 935/13.10.2022г. прието на заседания на Общински съвет Поморие е внесено и прието предложението за съкращаване на щата и е съкратена една щатна бройка за социален работник в Център за настаняване от семеен тип за деца без увреждания с. Бата. Заповедта за уволнение се явява незаконосъобразна и предявеният иск по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ е основателен и следва да бъде уважен, като заповедта за уволнение на ищцата бъде отменена от съда.

Последица от уважаването на главния иск е уважаването и на акцесорната

претенция по чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ – ищцата следва да бъде възстановена на длъжността заемана преди уволнението.

От представените пред районния съд доказателства се установява, че след незаконното уволнение, за период от шест месеца ищцата е останала без работа, поради което претенцията по чл. 225 от КТ, вр. чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ предявена в размер на 4500 също е основателна. Дължимото обезщетение правилно е определено от съда в размер на 4500 / четири хиляди и петстотин / лева.

Първоинстанционния съд с решение № 181 от 15.11.2022г. не се е произнесъл по заявеното още с отговора на исковата молба възражение за прихващане, а с Решение № 88 от 13.04.2023г. е оставена без уважение молбата на Общинско предприятие „Социално обслужване“ - гр. Поморие за допълване на постановеното решение с произнасяне относно направеното възражение за прихващане

Настоящата инстанция съдът следва да се произнесе по заявеното възражение за прихващане.

Установено е, че на ищцата са изплатени обезщетение по чл. 220 от КТ и по чл.222 от КТ в общ размер на 2157.80лв. Полагащото се на ищцата обезщетение по чл. 255 от КТ е в размер на 4500лв. Решение № 88 от 13.04.2023г. съдът е оставил без уважение молбата на ответника ОП „Социално обслужване“ Поморие за допълване на решението с произнасяне относно направеното възражения за прихващане на изплатените от ответника обезщетения по чл. 222, ал.1 от КТ и по чл.220, ал.1 от КТ в общ размер на 2157.80лв. от присъдените на ищцата суми представляващи обезщетение по чл. 225, ал.1 от КТ е неправилно и следва да се отмени.

Възражението за прихващане между обезщетението за незаконно уволнение по чл. 225, ал. 1 КТ и обезщетението при уволнение поради неспазено предизвестие по чл. 220, ал. 1 КТ и обезщетението по чл. 222 от КТ е основателно и следва да бъде уважено. Общо ищцата е получила обезщетение по чл. 220 КТ и по чл. 222 от КТ в размер на 2157.80лв., а дължимото обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ за оставането ѝ без работа поради незаконното уволнение за шестмесечен период е в размер на 4500лв., Районния съд е следвало да съобрази и основателността на възражението за прихващане до размера на сумата 2157.80лв. получена на основание, което впоследствие с присъждане на обезщетение за 6 месеца и отмяна на уволнението е отпаднало и за това не се полага на ищцата.

Решението следва да се отмени в частта, с която искът по чл. 225, ал. 1 КТ е уважен за сумата 2157.80 лв., представляваща разликата над 2342.20лв до 4500лв. и в тази част се постанови ново по същество от настоящата инстанция , като за сумата 2157.80лв. искът са отхвърли, като погасен чрез плащане / прихващане/.

Съдът следва да се произнесе и по жалбата на ищцата Р. К. П. против определение №215 от 13.04.2023г. с което ПРС е оставил без уважение молбата на ищцата за изменение на постановеното решение № 181/15.11.2022г. в частта му за разноските с искане на ищцата да се присъди пълния размер на направените разноси, а на ответното общинско

предприятия да не се присъждат разноски в размер на 1050лв. С Решение № 181 от 15.11.2022г. съдът е осъдил Общинско предприятие „Социално обслужване“ гр.Поморие да заплати на Р. К. П. сумата 765 лв., представляващи разноски по делото и е осъдил Р. К. П. да заплати на Общинско предприятие „Социално обслужване“ гр.Поморие сумата 1050 лв., представляващи разноски по делото. Видно от представения от адв. В. договор за правна защита и съдействие ОП „СО“ гр.Поморие е заплатило адв.възнаграждение в размера на 1400лв. Уговореното адвокатско възнаграждение платено от ищцата е в размер на 900лв. като 600лв. за исковете по чл.344, ал.1 от КТ и 300лв. за иска по чл.222, ал.1 от КТ. Според настоящата инстанция правилно са присъдени на ищцата разноски в размер на 750лв., тъй като уважени са от ПРС исковете с правно основание чл.344, ал.1, т.1, 2 и 3 от КТ, а иска по чл. 222, ал.1 от КТ съдът е прел че е неоснователен и претендираното обезщетение не се дължи, тъй като е изплатено на ищцата в предвидения срок и ответникът не е дал повод за предявяване на иска

Според настоящата инстанция неправилно са определени присъдените в полза на ОП „СО“ Поморие разноски в размер на 1050лв. – адв. възнаграждение, които следва да се платят от ищцата. Ответникът е заплатил адв. възнаграждение в размер на 1400лв. и като се вземе предвид осъществената защита за предявените искове, настоящата инстанция счита, че разноските които следва да заплати ищцата на ответника са в размер на 340.50лв., а не 1050лв. Съдът за да определи разноските доколкото в договора не е определено възнаграждение за всеки иск поотделно взе предвид адв.възнаграждения посочени в чл.9 от Наредба № 1 за минималните размери на адв.възнаграждения и че е уважен иска за обезщетение .

И двете страни са поискали да им се присъдят разноските пред въззивната инстанция. Въззивникът е направил разноски в размер на 1800лв. адв. възнаграждение и 133.16лв. д.такса. С оглед на изхода и уважаването на възражението за прихващане въззивникът ОП „СО“ Поморие следва да заплати на въззиваемата разноски в размер на 600лв. , а въззиваемата с оглед отхвърлянето на иска за сумата 2157.80лв. /уважаване на възражението за прихващане/ дължи на ОП „СО“ разноски в размер на 501.16лв. включващо д.такса в размер на 43.16лв. и адв.възнаграждение в размер на 257лв. съобразно отхвърлената част на иска и адв. възнаграждение в размер на 200лв. за изготвяне молбата за поправка на ЯФГ и молба за допълване на решението.

Мотивиран от изложеното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 88 от 13.04.2023г. постановено по гр.дело № 306/2022г. по описа на РС Поморие.

ОТМЕНЯ Решение № 181 от 15.11.2022г. постановено по гр. дело №306/2022г. по описа на РС Поморие в частта с която ОП „Социално обслужване“ гр. Поморие представлявано от директора Илчо Илчев е осъдено да заплати на ищеца Р. К. П., сумата от 2157.80 лв. – обезщетение, представляваща разликата над 2342.20лв до 4500лв. и в частта с която Р. К. е осъдена да заплати на ОП „Социално обслужване „ Поморие сумата от 1050лв. разноски по делото и вместо това **постановява:**

ОТХВЪРЛЯ иска на Р. К. П. за осъждане на ОП „Социално обслужване“ гр. Поморие, Булстат: 0000571790202, със седалище и адрес на управление гр. Поморие, ул. „Солна“ №15, представлявано от директора Илчо Илчев да заплати на ищеца Р. К. П., ЕГН***** сумата в размер на 2157.80 лв. /две хиляда сто петдесет и седем лева и 80 ст./ - обезщетение по чл. 225 от КТ като погасен чрез плащане /прихващане/.

ОСЪЖДА ОП „Социално подпомагане“ гр. Поморие Булстат: 0000571790202, със седалище и адрес на управление гр. Поморие, ул. „Солна“ №15, представлявано от директора Илчо Илчев да заплати на Р. К. П., ЕГН***** сумата от 600 /шестстотин /лева разноски направени във въззивното производство.

ОСЪЖДА Р. К. П., ЕГН***** да заплати на ОП „Социално обслужване“ гр. Поморие, Булстат: 0000571790202 сумите както следва: 340.50 лв. /триста и четиридесет лева и 50 ст./ разноски направени пред ПРС и 501.16 лв. разноски направени пред въззивната инстанция.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата обжалвана част.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок считано от 01.08.2023 год.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____